

Adını Koyamadığım Sevdamsın

— fadime-zunbu · 27 Aralık 2009

Sessiz bir çığlık gibiydi,
Senin sevdana uyanmak,
Seni düşünerek yeni bir,
Güne başlamak
Varlığını, hissedebilmek kadar,
Dokunmayı istemek,
Ama bir o kadarda,
Dokunamamaktı seni sevmek.

Zerre, zerre işlemişsin,
Sanki Her bir yere,
Her bir yana,
Odamın tüm yerlerinde,
Senden kalan anılar,
parça, parça resim şeridi,
Seni yaşıyorum her zerremde,
Yüreğimin en mahrem köşelerinde,
Saklamak mıydı seni sevmek,

Dedim ya,
Adını koyamadığım sevdamsın işte,

Çıkmıyorsun ki hiç aklımdan,
Ne bir dakika nede bir saniye,
Odamın her bir yerinde,
Gitmiyordu ne sesin nede nefesin,
Sen geliyorsun yine aklıma.
İflas ediyordu o an,
Tüm duygularım düşüncelerim,
Felç oluyordu beynim,
Sensizliği göze alamamaktı,
Adını koyamadığım sevdama,
Esir mi olmaktı seni sevmek,
Özleyince sesini duymak,
Her çalan telefonda,

Senin olma ihtimalini düşünmek,
Kadar güzeldi seni sevmek,

Dedim ya,
Adını koyamadığım sevdamsın işte.

Gitmiyorsun ki hiç benden,
Ne ruhumdan nede benliğimden,
Senin adınla başlıyordu
Bütün şiirler, tüm şarkılar,
Ve yine senle bitiyordu.

Dedim ya gülüm,
Henüz adını koyamadığım,
Sevdamsın işte.....

Yaban gülü
26.12.2009

Fadime Zünbül